

O-ntâlnire

George Coșbuc

Când m-a văzut, dintre femei
S-a dezlipit deodată;
Când i-am vorbit, privirea ei
Zâmbea înviorată.
Dar a privit în ochii mei
Și-a stat întunecată.

Nici brațele să le ridic
Eu n-am avut puterea,
Și nici cuvinte să răspic:
Și mă-ngrozea durerea
Că nici c-un semn, nici cu nimic
Ea nu-mi muștra tăcerea.

Ce-am zis pe când mă săruta
Eu nu-mi aduc aminte;
Și-am stat încremenit, și sta
Și ea fără cuvinte:
Și morții se revăd așa
Când ies de prin morminte...

Eu am visat... Dar mă gândesc
Că poate-așa mi-e dată,
Aieva visul să-mplinesc,
Vai, mamă supărată,
Decât așa să te întâlnesc,
Mai bine niciodată!